

Тақриз

ба диссертатсияи номзадии Якубшоев Афруз Хубоншоевич дар мавзуи
“Таърихи санъати сахнавӣ, мусиқӣ ва синамои Тоҷикистон дар солҳои
истиқлолият (1991- 2016)” барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади
илмҳои таърих аз рӯйи ихтисоси 6D0203- 01- таърихи ватанӣ

Санъати сахнавӣ, мусиқӣ, синамо барои рушди маънавиёти
ҷамъият мақоми хосае доранд. Ҷамҷунин барои ташаккул ёфтани низоми
арзишҳо ва ахлоқи миллӣ ин соҳаҳои санъат моҳияти махсус дошта, аз
ҷониби давлат дар ин самт сиёсати муайяне ба роҳ монда шудааст. Маҳз
сиёсати Ҷумҳурии Тоҷикистон дар соҳаи фарҳанг бо мақсади ташаккули
ҷаҳони маънавӣ, ҳамзамон фароҳам овардани фазои мусоид баҳри
пешбурди он муайян карда шудааст. Фарҳанг симои муосири миллат ва
давлатро муайян мекунад.

Бояд таъкид кард, ки санъати сахнавӣ, ки падидаи иҷтимоии
башарият ҳасту дар ҷомеаи муосири Тоҷикистони соҳибистиқлол
ҷавҳари ҳастии миллат эътироф шудааст, баҳри ташаккули худшиносии
миллӣ, эҳсоси ватандӯстӣ, шинохти таърихи ибратомӯзи ниёгон ва
комёбиҳои муассири замони истиқлолият мусоидат намояд. Вақте
фарҳанг ҳастии ҳар халқу миллат шинохта мешавад, пас маҳаки асосии
худшиносии низ, пеш аз ҳама, ҳуди камолоти фарҳангӣ ва ҳастии
маънавии ҳамон миллат хоҳад буд. Маълум аст, ки фарҳанги маънавии
мардуми тоҷик аз як ҳазинаи пурбори таърихи фарҳанги ирфонӣ
сарчашма мегирад, ки солҳо дар масири мавҷудияти таърихи миллати
тоҷик, дар эҳё ва идомаи ҳастии таърихи миллат нақши созгор
гузоштааст. “Театр пайвандгари маънавии наслҳо буда, рӯҳи муҳиму
барҷастаи фарҳанги миллӣ ба ҳисоб меравад. Интиҳоби дурусти
методологияи таҳқиқотӣ ба муаллиф имконият додааст, ки бо истифода
аз методҳои умумии илмӣ дар таҳқиқи илмҳои сиёсӣ пазируфта ҷанбаҳои
гуногуни масъалаи мазкурро таҳлил намуда, ҳулосаҳои асоснок
пешниҳод намояд.

Якубшоев Афруз тавонистааст мақсад, объект ва предмети
таҳқиқоти худро муайян ва концепсияи омӯзишӣ ва таҳлили худро дар
доираи он таҳия ва амалӣ намояд. Ин бошад, ба муаллиф имконият
додааст, ки таҳқиқотро дар доираи мақсаду вазифаҳои гузошта анҷом
диҳад.

Сохтори диссертатсия аз диди мантиқӣ бо пайдарҳамии хос
мураттаб гашта, масъалаҳои гузошташуда бо ҳам робитаи зичи мазмунӣ

ва мантиқӣ доранд. Диссертатсия аз муқаддима, се боб, шаш зербоб, хулоса, рӯйхати сарчашмаҳо ва адабиёти истифодашуда иборат аст. Муаллиф тавонистааст, ки ҳар як масъалаи дар доираи бобу зербоб ҷудокардаи худро пурра ва ҳаматарафа таҳлил намояд.

Навгонии илмӣ ва назариявии таҳқиқот дар муайянкунии хусусиятҳо ва шаклҳои рушди санъати сахнавӣ, мусиқӣ ва синамои Ҷумҳурии Тоҷикистон дар даврони истиқлолият инъикос мегардад. Муаллиф бо риоя аз услуби илмӣ навгонҳои диссертатсияро мушаххас, фаҳмо ва асоснок нишон дода, дар матни диссертатсия ҳар яки онҳо ба таври зарурӣ асоснок карда шудаанд.

Онҳо дар заминаи объективияти илмӣ таҳия карда шуда, эътимоднокии баланд доранд. Зеро масъалаҳоеро дар бар гирифтаанд, ки онҳоро воқеияти таърихӣ собит месозад.

Муқаррароти асосии ба ҳимоя пешниҳодшаванда ҳам мазмуни масъалаҳои асосии диссертатсияро ифода намуда, ба таври асоснок нишон дода шудаанд.

Хулоса ва натиҷаҳои ба дастмада мавқеи муаллифро вобаста ба масъалаҳои мавриди таҳқиқ пурра инъикос намуда, бо риояи услуби илмӣ таҳия шудаанд.

Муаллиф дар давраи таҳқиқот мақолаҳои зиёди илмӣ дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба таъри расонидааст, ки дар аксари онҳо паҳлуҳои гуногуни масъалаҳои дар диссертатсия таҳқиқшаванда инъикос ёфтаанд. Ин бошад аз камолоти илмии муаллиф шаҳодат медиҳад. Ҳамчунин муаллиф вобаста ба масъалаи мазкур дар мизҳои муаввар, конференсияҳои ҷумҳуриявӣ академиявӣ ва дигар ҳамоишҳои илмӣ ширкат намудааст.

Раванди таҳқиқи диссертатсионӣ нишон дод, ки Якубшоев Афруз қобилияти хуби пешбурди корҳои таҳқиқотиро дошта, вобаста ба мавзӯи мазкур донишҳои муқаммал дорад. Ин ҳам имконият дод, ки мавзӯи диссертатсия дар сатҳи зарурӣ таҳқиқу натиҷабардорӣ карда шавад.

Нуктаи дигаре, ки аҳамияти илмию амалии диссертатсияи мазкурро асоснок мекунад, ин муносибати мустақилонаи муаллиф ба маводи таҳлилшаванда, таҳияи мустақилонаи таклифу пешниҳод ва асосноккунии мавқеъҳои назариявӣ амалӣ мебошад.

Таҳлили диссертатсия нишон медиҳад, ки он дар сатҳи хуби илмӣ таълиф шуда, талаботи ба диссертатсияҳои номзадӣ пешниҳодшаванда ба инобат гирифта шудаанд.

Дар раванди таълифи диссертатсия ҳамаи муқаррароти аз ҷониби
КООА - и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муайяншуда риоя
гардидааст.

Автореферат ва интишороти муаллиф муҳтавои диссертатсияро
ифода мекунамд.

Диссертатсияи мазкур кори илмии мустақилона иҷрошуда ва ба
анҷомрасида мебошад, ки дар доираи он натиҷаҳои муҳимму зарурӣ ва
барои ҷомеа аҳамиятнок ба даст оварда шудааст.

Дар асоси гуфтаҳои боло метавон хулоса намуд, ки диссертатсияи
Яқубшоев Афруз Хубоншоевич дар мавзӯи “Таърихи санъати сахнавӣ,
мусиқӣ ва синамои Тоҷикистон дар солҳои истиқлолият (1991- 2016)”
барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои таърих аз рӯйи ихтисоси
6D0203- 01- таърихи ватанӣ дар доираи муқаррароти муайяншуда
таълиф шуда, муаллифи он сазовори дараҷаи илмии номзади илмҳои
таърих аз рӯйи ихтисоси зикргардида мебошад.

Д. и.т., профессори кафедраи таърихи халқи
тоҷики ДМТ

Расулиён Қ.

Имзои Расулиён Қ.-ро тасдиқ мекунам.

Сардори Раёсати кадрҳо ва корҳои
махсуси ДМТ

Тавқиев Э.Ш.

25.11.2023